

at Post- og Telegrafstationen faar en mere central Beliggenhed, end den har nu, ligesom Postkontorene, der nu ere delte paa to Steder, blive samlede paa et Sted. Men paa den anden Side maa det indrømmes, at Odense ogsaa betaler noget derfor, idet Byen mister forskellige Indtægter og desuden kommer til at betale temmelig store Beløb. Jeg skal derfor meget indtrængende anbefale, at man vil følge Udvalgets Fler-tal og stemme imod det af tre ærede Medlemmer under Nr. 164 stillede Forslag. Den ærede Ordfører mente, at man skulde sove derpaa, og at saa kunde man maasse komme til andre Resultater, Ombygning eller lignende Forslag, om Ombygning foreligger jo ikke her, og jeg skal derfor ikke i Djæblifket udtale mig videre derom. Hvad det angaar, at man skulde sove derpaa, skal jeg dog gøre opmærksom paa, at Spørgsmaalet om Latinstolens Ombygning er ikke noget ganske nyt Spørgsmaal. Allerede for 5 Aar siden gjorde Stadslægen i Odense opmærksom paa det uheldige ved en Ombygning af Odense Katedralskole. Altsaa allerede i 1887 var Spørgsmaalet om Katedralskolens Lokalers Utilstrækkelighed oppe, der var den Gang Spørgsmaal om at ombygge eller flytte. Jeg tror derfor ikke, at det er nødvendigt at overveje Sagen saa meget længere nu, og det saa meget mindre som jeg antager, at det ærede Finansudvalg allerede paa et tidligere Stadium, maa have været opmærksomt paa hele dette Spørgsmaal ved Behandlingen af Sagen om Opførelse af et Provinsarkiv ved Odense. Jeg skal derfor kun til Slutning udtale min Glæde over, at de Forhandlinger, der paa forskellig Maade ere blevne førte om denne Sag, synes at have ført til et Resultat, uden Spor af politiske Hensyn, der forene Personer fra forskellige Sider om en Foranstaltning, som jeg tror vil være til Gavn for Staten og ligeledes blive til Gavn for Odense By.

Clausen: Jeg skal begynde med at omtale Forslaget under Nr. 119, hvor jeg er saa uheldig at staa ene. Det gaar ud paa at forhøje Summen 36,000 Kr. med 4,200 Kr. Grunden til, at jeg staa ene, maa søges i den Tæst, som Konten har. Som De ville se, staa der her de Ord: „I Henshold til mundtlige Forhandlinger“. Disse mundtlige Forhandlinger, som jeg har været Vidne til, have fundet Sted i Konferencen med den ærede Kultusminister, og jeg fik da at vide, at Bevillingen drejede sig om en Forhøjelse af Honorarene til de ekstraordinære Docenter ved Universitetet. Den ærede Ordfører har oplyst, at en af dem skal have

1,000 Kr., nogle 700 Kr. osv. Men den korte Tid, der laa mellem Konferencen og det Tidspunkt, da der skulde tages Beslutning, har ikke været tilstrækkelig for mig til fuldstændig at komme paa det rene med om disse Mænd ogsaa have Krav paa den Lønningforhøjelse, som der i Virkeligheden er Tale om. Jeg tvivler ikke om, at mine ærede Kolleger i Udvalget, der ere mere kyndige end jeg med Hensyn til Universitetsforholdene og de derhen hørende Løreforhold, maa have fundet Kravene begrundede, men jeg kan ikke nægte, at jeg for mit Vedkommende fandt en Forhøjelse for de ekstraordinære Docenter lidt umotiveret. Jeg har ikke funnet komme til fuldstændig Klarhed over det berettigede i dette Lønningstillæg paa 1,000 Kr. for nogle, 700 Kr. for andre, 500 Kr. for andre og endelig 300 Kr. for et Par. Dette er Grunden til, at jeg i denne Sag staa ene. Jeg henstiller selvfølgelig til Tingets ærede Medlemmer at stemme hver efter sin bedste Overbevisning; de fleste af dem fende maasse dette Forhold bedre end jeg. Siden jeg taler om disse Spørgsmaal, finder jeg Anledning til at henvende en Bemærkning til det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber), der bekyndte med at tage lidt paa Vej med den Bevilling, der foreslaas under Nr. 50 til Delegering fra Kultusministeriet af et Medlem af Bestyrelsen for Københavns Musikkonserveratorium. Naar jeg nu sammenligner dette Vædringsforslag med de Bevillinger, der skulle gives til de ekstraordinære Docenter ved Universitetet, tror jeg dog, at Bevilligen til den delegerede til Musikkonserveratoriets Bestyrelse er ikke saa lidt mere berettiget. Ministeriet har under Hensyn til den ikke ringe Bevilling, der gives til Musikkonserveratoriet, ansat en delegeret i Bestyrelsen og har selvfølgelig tilforordnet en af sine Embedsmænd. Det større Arbejde, denne Embedsmand faar ved sin Deltagelse i denne Bestyrelse, kan meget vel begrunde et Lønningstillæg; for denne Lønningforhøjelse til den vedkommende Embedsmand kommer der jo et forøget Arbejde for ham. Dette er det ærede Medlem ikke gaaet ind paa, men derimod er det ærede Medlem uden videre gaaet ind paa at forhøje de ekstraordinære Docenters Løn med et Tusinde Kr., uden at der er gjort nogen Fordring paa ekstraordinært forøget Arbejde i Forhold til et saadant Tillæg. Jeg siger det kun for at vise det ærede Medlem, at vor Stilling til den delegerede til Musikkonserveratoriets Bestyrelse er fuldt saa vel begrundet, som det kan være; at bevilge de Tillæg, som omhandles i Vædringsforslag Nr. 119.

Det Spørgsmaal, med Hensyn til hvil-